

Korespondencyjny Kurs Techniczny
Urząd Oświaty i Spraw Szkolnych
Buckingham Palace Mansions
Buckingham Palace Road
LONDON S.W.1.

16.5.43.
SZKOŁAZAW

RYSUNEK ODRĘCZNY .

Autor p. Wasilewski
Antoni

Lekcja I.

poprawia

Niejednokrotnie z podziwem patrzymy na człowieka, który umie rysować. Zachwycamy się jego umiejętnością, obserwacją. Oczywiście, w dziedzinie techniki umiejętności artystyczne schodzą na plan drugi, ponieważ cały nacisk kładziemy na rysunek techniczny. Jednak i w tej dziedzinie zachodzą pewne okoliczności, w których musimy odtworzyć obraz pewnego przedmiotu /bryły/, ażeby dać ogólne pojęcie o jego konstrukcji. Do tego celu służy nam rysunek odręczny.

Nauka rysunku drogą korespondencyjną jest niespotykana, jednak chcemy podać pewne zasady, które ułatwią naukę rysowania. Umiejętność rysowania polega w pierwszym rzędzie na śmiałości pociągnięcia linii. Rysować możemy ołówkiem, kredką, węglem lub piórkiem. Następnie umiejętność rysowania polega na zachowaniu proporcji widzianego przedmiotu, na uwzględnieniu zasad perspektywy i na operowaniu cieniami, t.zn. całą gamą odcieni czyli tonów.

Musimy pamiętać o tym, że patrząc na przedmiot, widzimy w nim linie zbieżne, które nazywamy liniami perspektywnymi. Nawet leżąca kartka papieru na stole ma linie zbiegu. Te właśnie linie zbieżne, które przecinają się w pewnym punkcie, nazywamy w szerszym pojęciu perspektywą.

Znając zasady perspektywy, możemy poświęcić się nauce rysunku i naszkicować widziany obraz.

Przechodząc do wstępnych uwag radzimy, ażeby rysujący używał tylko miękkich ołówków. Dzięki zastosowaniu miękkich ołówków, otrzymujemy śmiałość linii. Linia, rzucona na papierze, nie musi być idealna, może być nawet nierówna lecz śmiała. Nie należy też posługiwać się linijką, ekierką i t.p.

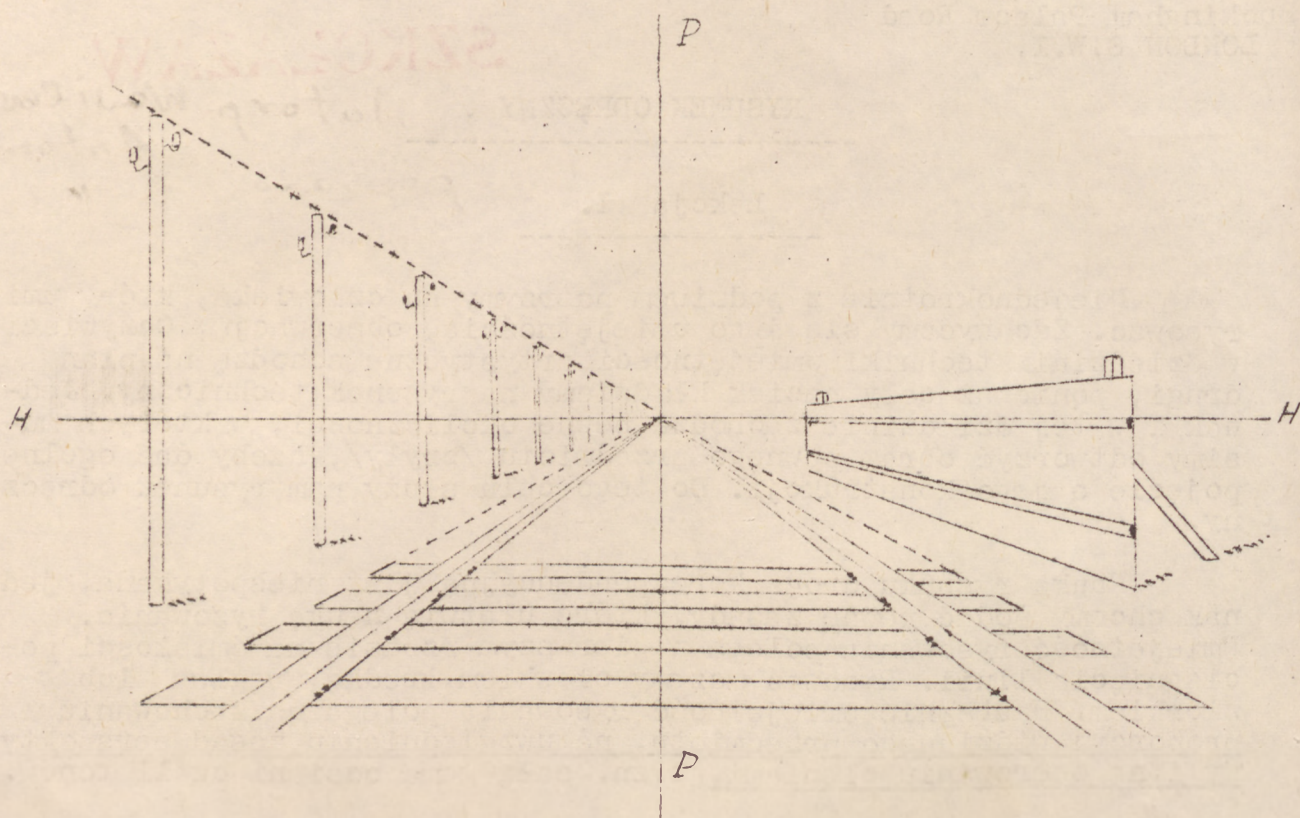
Jeżeli pociągnięta na papierze linia wydaje się nam złą, to należy na niej położyć drugą, trzecią, aż wreszcie otrzymamy odpowiednią prostą. Nie radzimy natomiast posługiwać się zbyt często gumą. Ołówek należy trzymać swobodnie, nie kurczowo, dzięki czemu uzyskamy śmiałość linii. Papier rysunkowy powinien być większych rozmiarów, t.zn. szkicowy.

Na tym ograniczyłyby się wstępne uwagi, oczywiście tylko dla przypomnienia. Przystępujemy do samej dziedziny perspektywy. Chcemy w najprostszej formie dać konieczne zasady potrzebne w rysunku odręcznym, nie zagłębiając się w szeroką dziedzinę nauki perspektywy.

Jeżeli chcemy narysować jakiś widziany obraz lub przedmiot, to musimy ten obraz przeciąć linią pionową i poziomą. Linia pionowa biegnie na wprost naszego oka i zwie się pionem. Pozioma linia biegnie na wysokości naszych źrenic i zwie się horyzontem. Przecięcie tych dwóch prostych daje nam punkt zbieżny, w którym skupiają się wszystkie linie zbieżne. Punktów takich może być więcej na linii horyzontu.

Najlepiej da się to wytłumaczyć na przykładzie. Przypuśćmy, że stoimy na torze kolejowym, między szynami. Horyzont nasz biegnie na wysokości 150 cm, 160 cm, 170 cm, zależnie od wysokości człowieka. Jeżeli położymy się na torze, to przekonamy się, że horyzont biegnie już na linii szyn, w linii poziomej.

AE

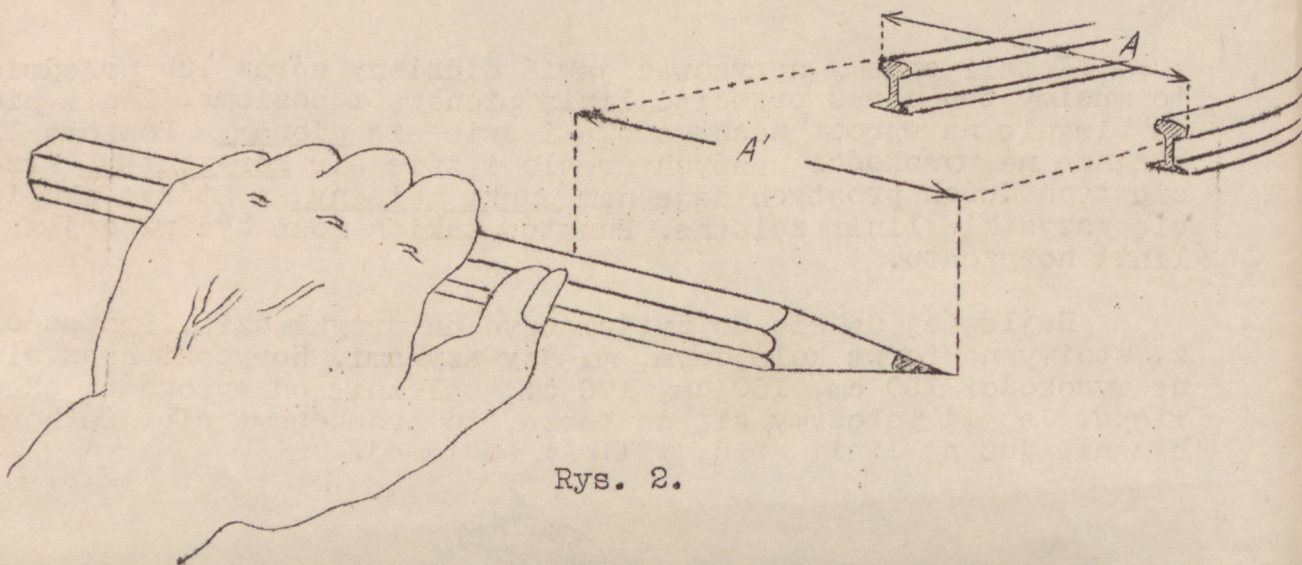
Rys. 1.

Aby odszukać horyzont, najlepiej przyłożyć kartkę papieru lub szkicownik poziomo do oczu, w ten sposób, ażeby płaszczyzna szkicownika była równoległa do płaszczyzny ziemi. W ten sposób odnajdujemy horyzont. W jednym wypadku horyzont sam nam się rysuje. Jeśli stojmy nad brzegiem morza lub na idealnej pustyni, wówczas horyzont biegnie w miejscu, w którym niebo łączy się z morzem lub z pustynią.

W podobny sposób odnajdujemy też pion, przykładając szkicownik pionowo. Widzimy, że pion biegnie na osi toru. Następnie pion i horyzont kreślimy na papierze.

Mając już horyzont i pion, przystępujemy do rysunku. Widzimy na przykładzie /Rys. 1./, że wszystkie linie, jak np. szyny kolejowe, skupiają się w jednym punkcie. Widzimy też, że słupy telegraficzne też biegną po tych liniach zbieżnych, jak również linie płotu.

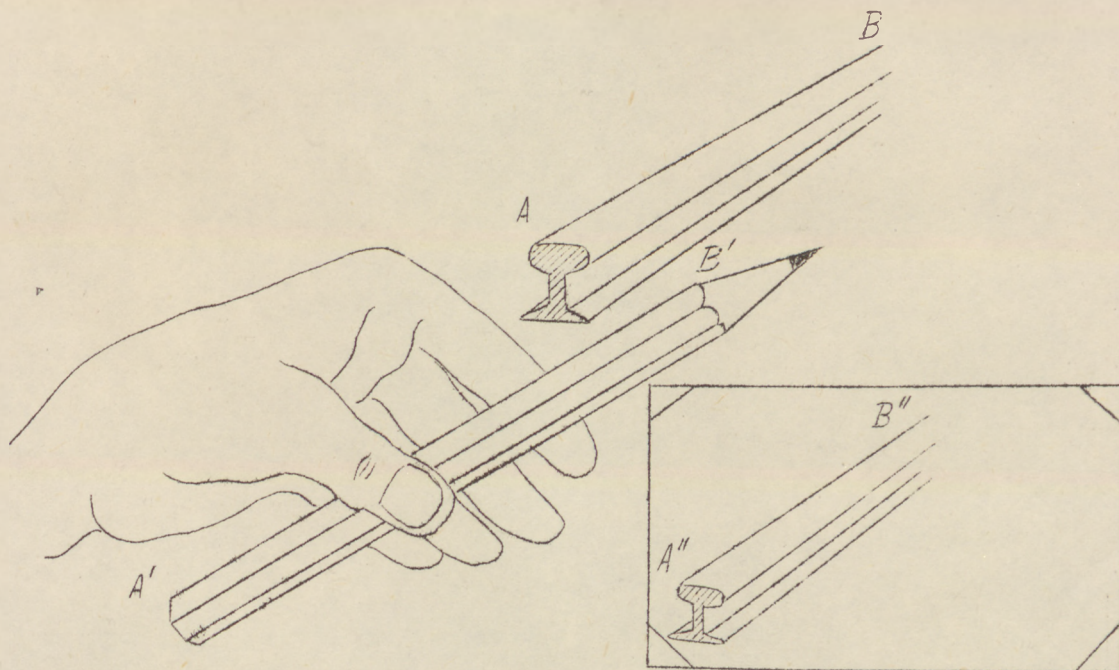
Teraz musimy narzucić proporcje czyli odmierzyć odległości. Najlepiej należy trzymać ołówek w prawej ręce, wyciągając rękę przed siebie. Ołówek dla nas będzie skala. podziałka. Odmierzamy na ołówku np. wysokość słupów telegraficznych, odstęp między szynami, wysokość płotu, rozpiętość między słupami a płotem, poczym przenosimy te wymiary na papier, zaznaczając kciukiem odległości.

Rys. 2.

Mając już zasadnicze wymiary na papierze, łączymy narzucone punkty z punktem zbieżnym i uzyskujemy pierwsze linie perspektywiczne, w które wrysowujemy dalsze szczegóły, jak: progi kolejowe, łączenie szyn i t.d.

Linie zbieżne możemy jeszcze sprawdzić w następujący sposób, lub też tym sposobem przenieść je na papier.

Rys.3.

Trzymając ołówek $A' - B'$ w ręce, przesuwamy linię równoległą od szyn $A - B$, na papier, na którym kreślimy linię $A'' - B''$, równoległą do szyn. Musimy tylko zachować idealną pozycję ołówka. Tym sposobem możemy też narzucić linie zbieżne. Metoda ta ułatwia bardzo naukę początkującym. Dla przykładu należy zrobić podobne eksperymenty z pudełkiem papierosów, książką i t.d.

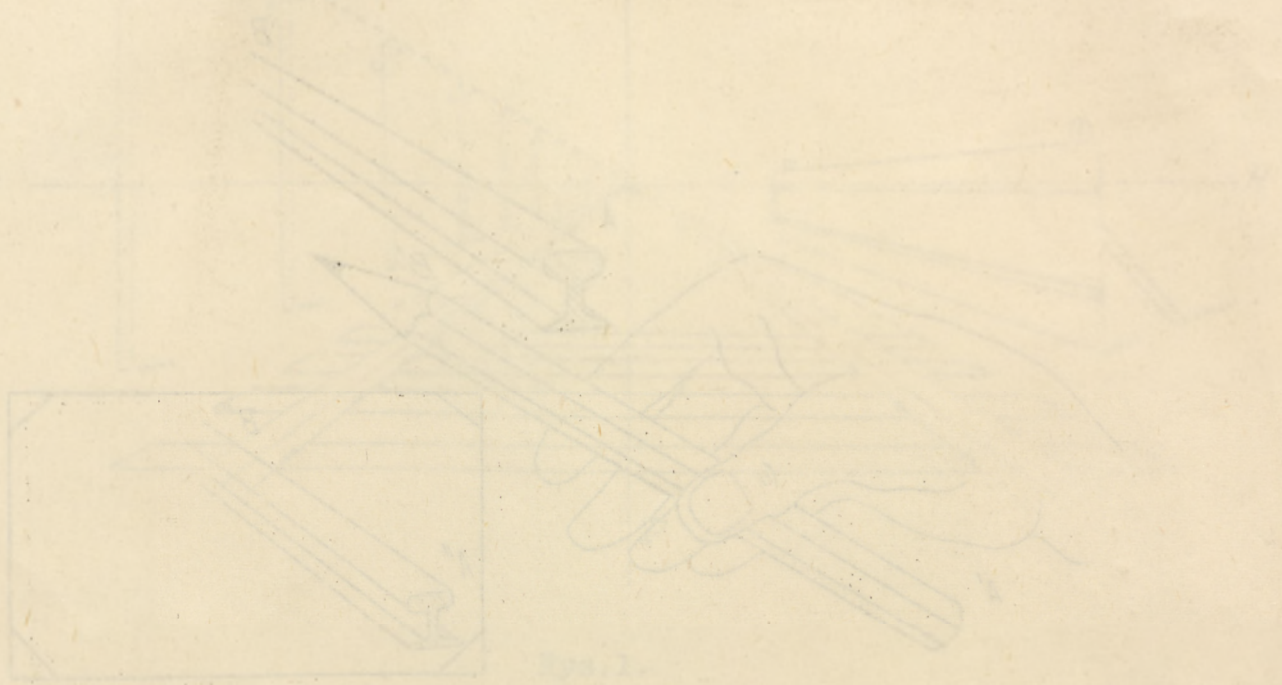
W następnej lekcji omówimy dalsze popularne zasady, poczem przystąpimy do rysunku technicznego, perspektywicznego.

Z A D A N I A :

1. Na dowolnym papierze nakreślić obraz ulicy, przyjmując założenie, że stoimy na wysokości I. piętra np. w autobusie, po lewej stronie jezdni.
2. Na stole leżą dwie książki równoległe do krawędzi stołu. Nakreślić ich obraz zaznaczając stół.
3. Naszkicować obraz widziany z okna swego domu, zaznaczając horyzont, pion i uwzględniając perspektywę.-

Wzrost 1.7.0.
Kształt ciała...
Ciężar ciała...

1. Wzrost...
2. Ciężar ciała...
3. Kształt ciała...
4. Ciężar ciała...
5. Kształt ciała...

